

دانشگاه صنعتی شریف دانشکده مهندسی کامپیوتر گزارش پروژه درس ساختار و زبان کامپیوتر

عنوان:

اندازه گیری و پیشبینی دما و رطوبت

temperature and humidity measurement and prediction

نگارش

امیرمحمد شربتی ناوان، آریا کهبنانی، علیرضا منصوری، محمد محمودیه

استاد راهنما

دكتر حسين اسدى

دستیار آموزشی مربوطه محمد علیزاده

بهمن ۲۰۹۳

چکیده: پروژهای که ما انجام دادیم، در مورد اندازه گیری دما و رطوبت محیط است. این پروژه دوم اصلی درس ساختار و زبان کامپیوتر ما میباشد. در این پروژه به دلیل برخی محدودیت ها تصمیم به پیاده سازی مدار بر روی شبیه ساز wokwi به جای پیاده سازی واقعی سخت افزاری گرفته شد. در این گزارش به کارهایی که تیم ما برای انجام این پروژه و نیز چالش های رخ داده پرداخته ایم.

۱ مقدمه

در ابتدا کمی در مورد کلیات و مفاهیم مهم این پروژه توضیحاتی را ارائه میدهیم.

۱-۱ تعریف مسئله

در این پروژه ابتدا اندازه گیری متغیر های محیطی مثل دما و رطوبت اهمیت دارند. گام بعدی اضافه کردن یک سری جزئیات برای بررسی موارد خطرناک و نشان دادن هشدار به فرد میباشد. در سیر تکاملی این پروژه تلاش شد تا مدار بر اساس مقادیر زمان های قبلی، پیش بینی قابل قبولی از نتغیر ها ارائه دهد. در نهایت با رسم نمودار مربوط به شاخص ها، پروژه تکمیل شد.

۱-۲ اهمیت موضوع

این پروژه یک پروژه معمولی و رایج برای یادگیری مسائل مختلف و کار عملی با آنها است.

پروژه از آن جهت اهمیت دارد که دانشجویان را با مسائل مختلفی از جمله کار با برد آردوینو و اتصال اجزای سختافزاری به کدهای نرمافزاری آشنا میکند.

۱-۳ اهداف پژوهش

هدف از انجام چنین پروژههایی آشنایی و یادگیری مسائل مختلف مطرح شده در درس ساختار و زبان کامپیوتر میباشد. این پروژه بیشتر مربوط به بخشهایی از درس میباشد که با سیستمهای نهفته در ارتباط بودند. از این رو انجام این پروژه سبب آشنایی بیشتر دانشجویان با سیستمهای نهفته که یکی از شاخههای مهم مهندسی کامپیوتر است می شود.

٢ مفاهيم اوليه

در این بخش به معرفی برخی از مفاهیم مهم و نرمافزارها و سختافزارهای استفاده شده در این پروژه به صورت مختصر میپردازیم.

۲-۱ برد آردوینو

آردوینو (Arduino) یک پلتفرم سختافزاری و نرمافزاری متن باز است. پلتفرم آردوینو شامل یک میکروکنترلر تکبردی متن باز است که قسمت سختافزار آردوینو را تشکیل می دهد. علاوه بر این، پلتفرم آردوینو یک IDE که به منظور برنامه نویسی برای بردهای آردوینو طراحی شده است و یک بوت لودر نرمافزاری که بر روی میکروکنترلر بارگذاری می شود را در بر می گیرد. پلتفرم آردوینو به منظور تولید سریع و ساده پروژه های سخت افزاری تعاملی و ساخت وسایلی که با محیط تعامل داشته باشند و البته اهداف آموزشی طراحی شده اند.

برد آردوینو میتواند مقادیر ورودی را از تعداد زیادی سنسور و کلید و... بخواند و بر اساس برنامه ای که درون آن بارگذاری شده است تصمیم بگیرد و خروجی خاصی که میتواند کنترل تعدادی لامپ، موتور و ... را برای شما انجام دهد. آردوینو در سال ۲۰۰۵ به منظور ایجاد راهی ارزان و ساده برای برنامه نویسی اشیایی تعاملی ایجاد شد. آردوینو به همراه یک IDE ساده ارائه می شود که در رایانه های عادی قابل اجرا است که اجازهٔ برنامه نویسی به کمک سی یا سی++ را برای آردوینو می دهد.

۲-۲ شبیه ساز های آردوینو

شبیه سازهای بسیاری هستند که قابلیت شبیه سازی کار برد آردوینو را دارند. در اینجا به دو مورد از مهمترین و با قابلیت ترین آنها اشاره میکنیم:

Proteus 1-Y-Y

پروتئوس یکی از کارآمدترین و قدرتمندترین شبیه سازها برای این کار است. این به ما اجازه می دهد تا با اجزای واقعی به صورت مجازی کار کنیم و همچنین کنترل دقیقی بر حسگرها، نمایشگرها و هشدارها (LED) به ما می دهد. ما می توانیم دقیقاً آزمایش کنیم که سیستم ما در زمان واقعی

چگونه کار میکند.

Wokwi Y-Y-Y

Wokwi یک شبیه ساز آنلاین آردوینو است که به ما اجازه می دهد پروژه های آردوینو را مستقیماً در مرورگر خود طراحی، شبیه سازی و آزمایش کنیم. این یک محیط مجازی را فراهم می کند که در آن ما می توانیم اجزای مختلفی مانند سنسورها، LCD ها، لیم و سوئیچ ها را بدون نیاز به سخت افزار فیزیکی متصل کنیم.

به دلیل قابلیت های بیشتر این شبیه ساز، تیم ما به تصمیم به پیاده سازی پروژه با این شبیهساز گرفت.

۳ گام های انجام شده

در این بخش به تفصیل به کار های انجام شده در این پروژه میپردازیم:

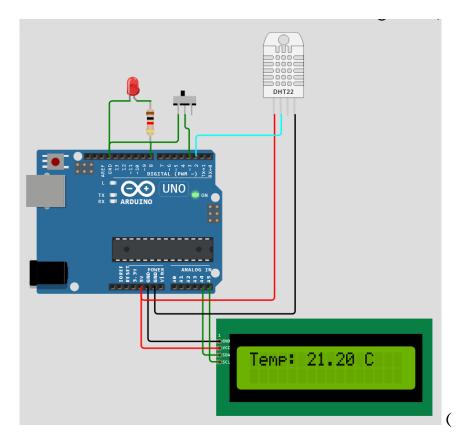
۳-۱ گام اول: پیاده سازی مدار

ابتدا ساده ترین شکل مدار را میبندیم. بدین شکل که سنسور دما و رطوبت و نمایشگر که در واقع نمایشگری با دو لاین و ۱۶ کاراکتر در هر لاین میباشد را به برد آردوینو وصل میکنیم.

سنسور دما و رطوبت: شامل چهار پین ورودی/خروجی میباشد. دو پین مربوط به ولتاژهای بالا و پایین و دو پین با نام های SDA که برای اتصال سنسور به مدار استفاده میشود و NC که به جایی وصل نشده است.

نمایشگر: این عنصر هم چهار پین ورودی خروجی دارد. در کمار دو پین VCC و ،GND دو پین ۴A پین دیگر دارد: SDA که مربوط به زمان است. این دو پین به ۴A و ۵A در پین های برد متصل شدهاند.

در مرحله بعد برای پیادهسازی سختافزار در شبیه ساز، LED را برای نشان دادن هشدارهای لازم به مدار وصل میکنیم. همچنین کلیدی را برای تغییر وضعیت از حالت پیش بینی به حالت نشان دادن شاخص فعلی اندازه گیری شده در مدار قرار میدهیم. بدین ترتیب مدار ما کامل می شود.

شکل ۱: مدار کامل شده

۳-۲ گام دوم: برنامه نویسی پایه های پروژه

برای نوشتن قسمت نرمافزاری پروژه ابتدا کتابخانههای لازم برای سنسور و همچنین نمایشگر را به برنامه اضافه میکنیم. با اضافه کردن این کتابخانهها برنامه ما قابلیت مدیریت عملیاتهای مختلف مربوط به سنسور اندازه گیری دما و رطوبت و همچنین نمایشگر را داراست.

پس از اضافه کردن کتابخانههای لازم، لازم است در خطوط بعدی یک سری define بگذاریم که بیشتر نامی برای یک سری موارد ثابت در بخش سختافزاری هستند. این کار باعث میشود که مثلاً با تغییر یک پین لازم نباشد که کل مراجع مربوط به آن پین در کد تغییر کند بلکه صرفاً خط مربوط در این بخش تغییر کند.

پس از اینها یک سری متغیرهای global تعریف میکنیم. از جمله boolean هایی برای نشان دادن دما/رطوبت همچنین برای نشان دادن یا عدم نشان دادن هشدار. در کنار این متغیرها متغیرهایی هم برای زمان تعریف میکنیم تا یک ثانیه یک ثانیه بین نشان دادن رطوبت و دما سوئیچ کنیم و نیز ثوابتی که نشان دهنده بازه زمانی نشان دادن شاخصها هستند.

کد ما شامل دو تابع اصلی است. در ابتدا تابع setup جود دارد که برای مقدار دهی اولیه استفاده

می شود: مقدار دهی اولیه برای نمایشگر سنسور و همچنین تنظیم کردن پینهای متصل به اجزای دیگر. تابع دیگر، تابع دیگر، است. همانطور که از اسم این تابع مشخص است، ملیاتهای موجود در این تابع مکرراً بررسی می شوند. در واقع منطق اصلی کد در این بخش وجود دارد. در ابتدا مقادیر اندازه گیری شده در متغیرهایی ذخیره می شوند. پس از بررسی صحت داده ها، موارد اندازه گیری شده در جایگاه مناسب در نمایشگر نمایش داده می شود. البته کد نهایی بخشهای بیشتری دارد که در ادامه ذکر می شود.

۳-۳ گام سوم: اضافه کردن جزئیات

پس از پیاده سازی مراحل اولیه در قسمت نرمافزاری، وارد جزئیات بیشتری میشویم:

یکی از مواردی که باید پیاده سازی شود این است که شروطی را در نرمافزار بررسی کرده و با تطبیق این شروط با محیط پیرامون فرمانهایی را به برد ارسال کنیم. مثلاً شرطی که ما بررسی میکنیم مربوط به دماست. بدین ترتیب اگر دما بزرگتر از ۵۰ درجه باشد این شرط در قسمت نرمافزاری بررسی می شود تا اگر درست باشد، پیامهای لازم به قسمت سخت افزاری ارسال شود تا هشدار لازم به کاربر نشان داده شود. همچنین LED نیز به عنوان نشانه ای از هشدار روشن می شود. بدین ترتیب موفق شدیم قابلیت تعامل بین سخت افزار و نرمافزار را در این پروژه توسعه دهیم.

پس از انجام این کار متوجه شدیم که نباید بررسی شرط را در قسمت کد برد انجام میدادیم، بلکه باید در قسمت اسکریپت پایتونی که برای تعامل بین نرم افزار و سخت افزار پیاده سازی شد (در ادامه هم در این مورد توضیح داده شده است)، این شروط بررسی شوند. بنابراین ابتدا دیتا از سمت کد برد به اسکریپت پایتون فرستاده میشود، سپس شروط لازم در سمت پایتون بررسی میشوند و در نهایت اگر این شروط درست باشند، اخطار لازم به کد سمت برد ارسال و در نمایشگر نمایش داده می شود.

یکی دیگر از جزئیات انجام این پروژه تغییر نمایش بین رطوبت و دما در هر یک ثانیه است. همچنین هشداری که نمایشگر نشان میدهد باید هر ۴ ثانیه ۴ ثانیه باشد. پیاده سازی این بخشها و بررسی شروط منجر به پیچیدگی در قسمت نرمافزاری شده است.

۳-۴ گام چهارم: پیش بینی شاخص ها

یکی از بخشهای مهم پروژه مربوط به پیاده سازی این قابلیت است که مدار بتواند پیش بینی دمای آینده را نشان دهد. همانطور که توضیح داده شد در قسمت سختافزاری کلیدی برای این منظور قرار داده شده است تا با روشن و خاموش کردن آن وضعیت نمایشگر بین پیش بینی و نشان دادن شاخصهای فعلی تغییر کند. ما در قسمت نرمافزاری نیازمند انجام کارهای بیشتری هستیم.

یکی از مواردی که باید در کد بررسی شود چک کردن وضعیت سوئیچ است تا با روشن و خاموش بودن آن وضعیت نمایشگر تغییر کند. مورد بعدی که برای پیش بینی لازم است جمع آوری دادههای زمانهای قبلی است. بدین ترتیب که میتوان دادههای مثلاً ۱۵ یا ۳۰ ثانیه قبل را در آرایهای چرخشی قرار داد و با سوار کردن معادلهای درجه ۲ بر اساس این اعداد (مثلاً این سه عدد میتواند میانگین یک سوم اول یک سوم دوم و یک سوم سوم آرایهای که دادههای ما را نگه میدارد باشند) پیش بینی معقولی از دما و رطوبت آینده به دست آورد.

۳-۵ گام پنجم: رسم نمودار

سختترین بخش پروژه مربوط به رسم نمودار است. با توجه به اینکه ما از شبیه ساز آنلاین wokwi استفاده کردیم و در اینجا قابلیت رسم نمودار به شکل خوب وجود ندارد، به خاطر رسم نمودار مجبور شدیم در آخرین مرحله انجام پروژه، پروژه رو به صورت local انجام دهیم. برای رسم نمودار اسکریپتی در زبان پایتون زده شد که دیتا را از پورت مورد نظر دریافت کرده و با استفاده از کتابخانه matplotlib نمودار این شاخصها را به صورت جدا بر حسب زمان به صورت واضح و مشخص رسم میکند. البته در استفاده از wokwi به صورت آنلاین هم با ترمینال موجود می شد نموداری را دید اما این نمودار اصلاً خوب نبود. بدین ترتیب با فرستادن اطلاعات از سمت نرمافزار مربوط به برد به قسمت اسکریپت پایتون می توان نمودار مربوط به شاخصها را بر حسب زمان به شکلی درست رسم کرد.

۴ چالش های پروژه

چالش اصلی پروژه مربوط به رسم نمودار بود. تا قبل از رسیدن به بخشهای پایانی پروژه یعنی بخشهای مربوط به پیش بینی و رسم نمودار با چالش خاصی روبرو نبودیم. اما این دو بخش به خصوص بخش مربوط به رسم نمودار بسیار چالش برانگیز بودند:

در قسمت مربوط به پیش بینی مشکل اصلی این بود که معادله درجه ۲ باید دقیقاً بر کدام سه عدد سوار شود. یک ایده نگه داشتن اطلاعات ۶۰ ثانیه قبلی و سوار کردن معادله بر ثانیه صفر منفی ۳۰ و منفی ۶۰ بود که این منفی بیانگر زمان قبل است. ایده دیگر نگه داشتن اعداد در بازه زمانی نزدیک تر یعنی مثلاً ۱۵ ثانیه یا ۱۰ ثانیه آخر بود. سه عدد هم می توانست میانگین هر یک سوم یک سوم از نقاط باشد. پس از حل این چالش به راحتی می توان معادله درجه ۲ گذرنده از این سه را به نحوی درست و به آسانی پیدا کرد و پیش بینی درستی از شاخصهای آینده ارائه داد.

همانطور که ذکر شد چالش اصلی و بزرگ این پروژه مربوط به رسم نمودار دادهها میباشد. زیرا ما تا قبل از رسیدن به ترسیم نمودار صرفا از wokwi آنلاین استفاده میکردیم اما چون در اینجا قابلیت رسم نمودار به طور واضح نبود با چالش بزرگی مواجه شدیم. بنابراین مجبور شدیم توسعه پروژه را در VScode و با نصب اکستنشن های platformIO و wokwi پیش ببریم. زیرا ارسال اطلاعات از سمت کدی که در سرور وجود دارد به اسکریپت پایتونی که در pc ما وجود دارد امکانپذیر نبود. نصب تک تک dependency ها کاری وقت گیر بود، حتی ران کردن برنامه در این محیط نیز بسیار پیچیده تر از زدن صرفاً یک دکمه در حالت قبل بود. چالش اصلی ارسال اطلاعات از سمت نرمافزار مربوط به برد به اسکریپت پایتون بود بدین شکل که با تعریف پورتهای مورد نظر و پیاده سازی کد ما برای انتقال دیتا بین این دو با چالش مواجه شدیم. در نتیجه نموداری که اسکریپت پایتون نشان می داد صرفاً یک نمودار خالی بود. خلاصه که اگر این چالش نبود انجام پروژه حدود یک روز و نیم میداد صرفاً یک نمودار خالی بود. خلاصه که اگر این چالش نبود انجام پروژه حدود یک روز و نیم میداد صرفاً یک نمودار خالی بود. خلاصه که اگر این چالش نبود انجام پروژه حدود یک روز و نیم زودتر به پایان می رسید.

در نهایت هم همانطور که در قسمت جزئیات نرم افزاری (بخش ۳-۳) ذکر شد متوجه شدیم که شروط خاص باید در قسمت اسکریپت پایتون بررسی شوند که این هم با توجه به برقرای ارتباطی که برای رسم نمودار صورت گرفته بود، دشوار نبود.